

[Arne Bjerregaard]

kendt, at det nok var en rimelig måde at begynde det store projekt på. Og så skulle vi da i kristeligt folkeparti være de rene skarn, hvis vi sagde: nu har ministeren med ændringsforslagene og også gennem forhandling imødekommet det, som vi sagde ved første behandling, men vi er stadig væk utilfredse med det, der foreligger. Endvidere har vi flere gange gjort os til talsmand for – måske ikke så stærkt som de radikale – at vi skulle tilgodese andelstanken også gennem andelsboliger, og det er også tilgodeset gennem ændringsforslagene. Vi har også ønsket, at beboerne klart skulle kende deres rettigheder. Vi har sagt, at de implicerede parter skal indrages så tidligt som muligt, hvilket også er præciseret. Og vi må sige, at de områder, som er vanskelige at løse ved skrivebordet, og som der også kunne være forskellig mening om, er sendt ned i udvalget, hvor vi både håber og tror, at de bliver behandlet på særdeles seriøs måde.

Ændringsforslag nr. 65 viser jo klart, at forligspartierne og specielt ministeren har erkendt, at et erfaringsmateriale er væsentligt, når man skal bruge så mange penge til et så omfattende projekt, og det er jo klart formuleret i ændringsforslag nr. 64, at loven skal tages op til revision om 2 år. Det viser, at man virkelig har erkendt for en gangs skyld, at på væsentlige områder er det vigtigt, at vi tør forsøge et stykke tid og så høste de praktiske erfaringer i stedet for altid at sige: bag skrivebordene kan vi udforme det 100 pct. rigtigt. Det viser sig jo gang på gang, at det bliver det ikke, selv om man har haft den bedste vilje til at udforme det rigtigt, og jeg har i alt fald stadig væk boligforliget, som begyndte allerede i 1973, og som vel blev vedtaget i 1975, i bitter erindring. Man må erkende, at på væsentlige lovområder er erfaringsmateriale væsentligt for en rigtig udmøntning til sidst.

Derfor synes jeg nok, det er beskæmmende, at V og K nu rasler med grundlovens § 73 på ny – det er jo ikke første gang – for at forhindre lovforslagets gennemførelse, når den pågældende lov klart er blevet et værktøj til at fremskaffe nødvendigt erfaringsmateriale, der kan danne et bedre grundlag for en mere permanent byfornyelseslov. Det er fantastisk, at V og K harcelerer over, at man nu sagtmodigt vil forsøge sig frem, og siger: det er, fordi det er dårligt gennearbejdet.

Jeg synes endvidere, det er fantastisk, at man vover at påstå, at hvis man behandlede det et halvt år mere med måske V og K som ekspert i udvalget, så ville det blive betydeligt bedre. Der ville måske nok blive nogle indskrænkninger, men på trods, og det vil jeg dog sige, af al min respekt for Vs og Ks og Zs viden, indsigt og forståelse også på dette område, vil jeg hellere bygge en permanent lovgivning, en lovgivning, som skal vare i mange år, på et væsentligt område, på et erfaringsgrundlag end på disse partiers teoretiske viden om tingene. Også når jeg ser tilbage i historien, er der lovforslag, som er blevet vedtaget også med disse partiers stemmer, lovforslag, som giver mig nogle bitre erindringer. Selvfølgelig må vi håbe, at de partier ikke benytter lejligheden til at bruge grundlovens § 73. Jeg synes, det må være et slag i ansigtet på det forarbejde, som er lavet, det kan endda gå, men også et slag i ansigtet på de mennesker, som bor i områder, hvor en byfornyelse virkelig er tiltrængt. Det må være et slag i ansigtet på de mennesker, som bor i områder, som er totalt anderledes end de områder, de fleste i dette folketing bor i. Derfor synes jeg nok, man skal tænke sig en ekstra gang om, før man siger: ja men her bruger vi grundlovens paragraffer, fordi vi ikke har fået bestemte synspunkter igennem. Jeg mener stadig væk, det er en hån imod områder i dette samfund og imod grupper, en gruppe mennesker i dette samfund.

Jeg har opholdt mig lidt længe ved det ændringsforslag, det kender de fleste jo, og jeg må sige, at når vi har aftalt det, stemmer vi selvfølgelig for alle ministerens ændringsforslag, og betænkningen viser jo også, at vi har tiltrådt dem alle.

Jeg synes nok, at jeg må sige til venstre og konservative, at vel kan de bruge grundlovens § 73, men jeg mener, det vil ramme partierne selv til sidst. Jeg mener, det er urimeligt, når partierne kommer bagefter, det er jeg næsten ikke i tvivl om, når dette har været udsat, som det har vist sig så mange gange før, og beklager sig over, at man kommer med en ny byfornyelseslov, som faktisk er endnu mere restriktiv end den, de brugte grundlovsparagraffen til at afværge. Jeg synes nok, man skal prøve på at se lidt ind i fremtiden.

Så skal jeg såmænd blot til slut sige om de ændringsforslag, som er stillet ud over bolig-